USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **K. I.,** zast. Mgr. Tomášem Těšitelem, advokátem, se sídlem třída Edvarda Beneše 1527/76, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2017, č. j. OAM-684/ZA-ZA12-ZA08-2016, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 5. 2018, č. j. 32 Az 4/2017 – 49,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobkyně, Mgr. Tomáši Těšiteli, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti ve výši celkem **3.400 Kč**. Tato částka bude zástupci žalobkyně vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Hradci Králové shora označeným rozsudkem zamítl žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že žalobkyni se neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Namítá, že rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, jelikož krajský soud se řádně nevypořádal s jejími námitkami. Stěžovatelka dále namítá, že žalovaný vycházel z nedostatečného množství relevantních podkladů ve vztahu k reálné situaci a možnostem mafiánských skupin na Ukrajině. V důsledku toho žalovaný ani krajský soud *„neměli možnost objektivně posoudit hrozbu ohrožení života nebo jiné závažné újmy bezprostředně hrozící stěžovatelce při návratu na Ukrajinu.“*

[3] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že z kasační stížnosti není patrná jediná skutková výtka vztahující se ke konkrétnímu případu samotné stěžovatelky. Kasační stížnost vůbec nereaguje na samotný obsah napadeného rozsudku, a veškeré výtky vůči napadenému rozsudku či vydanému správnímu rozhodnutí jsou podány toliko v obecné rovině bez jakékoli konkretizace ve vztahu k tvrzením stěžovatelky ve správním řízení či v řízení před krajským soudem. Zde žalovaný poukazuje na to, že stěžovatelka vztahuje svá tvrzení k Ukrajině, byť zemí jejího původu je ve skutečnosti Ruská federace. S ohledem na to žalovaný navrhuje, aby soud kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost, případně zamítl jako nedůvodnou.

[4] Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal podmínky pro řízení o kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[5] Před zahájením meritorního přezkumu věci se však Nejvyšší správní soud musel zabývat otázkou přijatelnosti kasační stížnosti. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany pro nepřijatelnost, pokud tato stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[6] Vymezením institutu nepřijatelnosti a výkladem konceptu přesahu vlastních zájmů stěžovatele se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně, 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně, 4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud: a) krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, b) krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[7] V posuzovaném případě Nejvyšší správní soud shledal, že žádná z těchto podmínek nebyla naplněna, a kasační stížnost je proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelná.

[8] Nejvyšší správní soud shledal, že krajský soud se podrobně vypořádal se všemi žalobními námitkami a z odůvodnění jeho rozsudku je zcela zřejmé, z jakých důvodů je nepovažoval za důvodné. Krajský soud se zabýval skutkovými okolnostmi případu, odkázal na podklady, ze kterých vycházel, a také aplikoval ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu zabývající se otázkami řešenými i v nyní souzené věci. Napadený rozsudek tedy zjevně není nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů a netrpí ani žádným jiným zásadním pochybením, které by zakládalo přijatelnost kasační stížnosti.

Stěžovatelka ostatně nepřezkoumatelností napadeného rozsudku argumentuje pouze v obecné rovině, aniž by jakkoliv upřesnila, které její námitky zůstaly ze strany krajského soudu opomenuty.

[9] Rovněž tvrzení stěžovatelky o nedostatku podkladů opatřených žalovaným ve správním řízení je pouze obecné a v části týkající se Ukrajiny dokonce nesrozumitelné s ohledem na skutečnost, že zemí jejího původu je Ruská federace.

[10] Kasační stížnost dále nenastoluje žádné právní otázky, které nebyly dosud v judikatuře řešeny, nebo by byly řešeny v judikatuře rozdílně. S ohledem na to nelze z povahy věci uvažovat ani o judikaturním odklonu. Stěžovatelka fakticky pouze nesouhlasí s posouzením věci krajským soudem, což však samo o sobě není důvodem přijatelnosti kasační stížnosti a nemůže v posuzovaném případě vést k jejímu meritornímu přezkumu.

[11] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost nenaplňuje žádnou z podmínek přípustnosti vymezených v usnesení č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, a ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. ji odmítl pro nepřijatelnost.

[12] Jelikož kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[13] Odměna zástupce stěžovatelky Mgr. Tomáše Těšitele, advokáta, který byl stěžovatelce k její žádosti ustanoven usnesením krajského soudu ze dne 13. 2. 2017, č. j. 32 Az 4/2017 - 20, byla stanovena za jeden úkon právní služby spočívající v podání kasační stížnosti ze dne 6. 6. 2018 podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Zástupci stěžovatelky tak náleží odměna ve výši 3.100 Kč [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu]. Vedle toho má zástupce stěžovatelky též právo na náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupce stěžovatelky sdělil, že není plátcem daně z přidané hodnoty. Celkem tedy zástupci stěžovatelky náleží odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 3.400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení stěžovatelky nese stát.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu